Nr. 41. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Niedziela, 19 Lutego 192[illegible] 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 31. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690. Telefon Redakcji **Nr. 192.** — Telefon Administracji **Nr. 73.**

Cena egzemplarza w miejscu na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440·— Mk
we Lwowie z dostawą	500·— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	600·— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650·— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7: biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Sprostowanie złośliwej plotki.

Rzym. (PAT.) Wobec sprawozdania zamieszczonego w dzienniku paryskim „Le Matin“ z przemówienia b. amabasadora amerykańskiego we Włoszech Johnsona, wygłoszonego w Ameryce, w którem tenże oświadczył, że Giolitti i Lloyd George postanowili w lecie 1920 uznać rząd sowietów na wypadek, gdyby wojska sowieckie zajęły Warszawę — korespondent P. A. T. złożył wizytę Giolitti'emu w celu stwierdzenia ścisłości oświadczenia Johnsona.

Giolitti oświadczył dosłownie, co następuje: Wiadomość podana przez „Matina“ jest nie tylko fałszywa, lecz zupełnie niedorzeczna. Niezawisłość Polski bowiem jest nieodzownym warunkiem pokoju w Europie. Nie mogę zrozumieć, żeby człowiek zajmujący stanowisko ambasadora mógł dać wiarę tak nieprawdopodobnej i oszukańczej wiadomości.

Warszawa. (PAT.) Królewskie poselstwo włoskie w Warszawie upoważnione jest przez swój rząd do kategorycznego zaprzeczenia wiadomości „Matina“, powtórzonej następnie przez prasę polską, jakoby Giolitti według oświadczenia b. ambasadora amerykańskiego w Rzymie miał zgodzić się na zjeździe w Lucernie w lutym 1920 na propozycje Lloyda Georgea uznania rządu sowietów w razie, gdy wojska sowieckie zdobędą Warszawę.

SEJM WALNY.

Przedłużenie terminu w spłacaniu daniny. — O państwowej pomocy przy odbudowie budynków. — Ustawa o państwowej służbie cywilnej i organizacji władz dyscyplinarnych. — Zniesienie Ministerstwa kultury i sztuki. — Ochrona wschodnich granic. — Przeciw bandytyzmowi.

(POSIEDZENIE Z DNIA 17. LUTEGO 1922)

Warszawa. (PAT.) Przed porządkiem dziennym posiedzenia przedstawił p. Matakiewicz w imieniu komisji skarbowo-budżetowej projekt ustawy w sprawie przedłużenia terminu wnoszenia podań o ulgi w spłacaniu daniny do 6. marca br. Przemówienie p. Matakiewicza uznano za pierwsze czytanie ustawy.

Przystąpiono do pierwszego czytania ustawy o państwowej pomocy przy odbudowie budynków zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny i budowie budynków dla osadników. Projekt rządowy poprzedni został odrzucony w pierwszem czytaniu. Obecnie Rząd proponuje zmianę, wedle której zamiast 10 m. sześć. zapomoga bezzwrotna może sięgać łącznej wartości targowej 30 m. sześć. drzewa tartego. Osadnicy mogą również korzystać z kredytu na odbudowę. Po przemówieniach p. Dębskiego (P. S. L.) i Czetwertyńskiego (Z. L. N.), odesłano sprawę do komisji ochrony pracy.

Następnie odesłano do komisji prawniczej ustawę w przedmiocie przystąpienia Polski do konwencji haskiej. Dalej przystąpiono do ustawy o państwowej służbie cywilnej i organizacji władz dyscyplinarnych. Sprawozdawca p. Godek prostował omyłki druku i wniósł o uzgodnienie w obu ustawach artykułów, dotyczących czasu, od którego ustawy będą obowiązywać.

Przedstawiciel Rządu dyrektor departamentu Ministerstwa skarbu Mikulecki uzasadniał stanowisko Rządu wobec wniesionych poprawek, i wnosi w imieniu Rządu, aby ustawy obowiązywały od 1. kwietnia 1922.

Przemawiali jeszcze posłowie Halban i Godek — poczem przystąpiono do głosowania. Na wniosek p. Opali głosowano imiennie nad poprawką p. Krzysztoforskiego do art. 441 o skreślenie automatycznego awansu urzędników. Poprawka przeszła 122 głosami przeciw 90. Przyjęto poprawkę p. Fedorowicza, że urzędników sejmowych mianuje Marszałek, dalej poprawkę p. Cieśli do art. 116, że urzędnik nie mający prawa do emerytury otrzymuje przy zwolnieniu 3-miesięczne wynagrodzenie, o ile jednak nie był uprzedzony o zwolnieniu w terminie 3-miesięcznym. Przyjęto poprawkę p. Rajcy i wniosek rządowy, że ustawy obowiązują od 1. kwietnia 1922. Do ustawy o organizacji władz dyscyplinarnych nie było poprawki. Obie ustawy przyjęto w trzeciem czytaniu wraz z rezolucjami, z których jedna p. Smulikowskiego żąda wymierzenia mnożnika według danych Głównego Urzędu Statystycznego dotyczących wzrostu drożyzny, a druga p. Rajcy żądająca wniesienia w ciągu 15 dni projektu ustawy o służbie cywilnej dla urzędników kolejowych, pocztowych i telegraficznych.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o zniesieniu Ministerstwa kultury i sztuki. P. Barlicki oświadcza, że jego stronnictwo będzie głosowało za wnioskiem który wpłynął do prezydjum Sejmu, aby przy prezydjum Rady Ministrów utworzyć podsekretarjat do spraw sztuki i kultury. Następnie polemizuje mowca z wywodami referenta p. Lutosławskiego z poprzedniego posiedzenia.

Wiceminister W. R. i O. P. Łopuszański występuje w obronie wniosku rządowego o przyłączenie Ministerstwa sztuki i kultury do Ministerstwa oświaty. W Ministerstwie oświaty nie grozi sztuce żadne skrępowanie, tak jak nie grozi ono nauce, która tam jest reprezentowana w osobnym wydziale.

P. Rosset (Klub mieszczański) wypowiada się za utworzeniem podsekretarjatu, stawiając odpowiednie poprawki do art. 2 i 4. — P. Roj (P. S. L.) oświadcza w imieniu swego stronnictwa, że będzie głosował za poprawką p. Rosseta, przemawiał jeszcze p. Lutosławski; poczem w głosowaniu poprawkę p. Rosseta odrzucono 180 głosami przeciw 59.

Całą ustawę przyjęto w trzeciem czytaniu.

Dalej przyjęto w trzeciem czytaniu ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu oraz o budowie publicznych szkół powszechnych, jak również rezolucje p. Zmitrowicza w sprawie budowy szkół na kresach wschodnich i zachodnich i p. Cieśli, ażeby przy budowie szkół uwzględniano także sale gimnastyczne i urządzenia kąpielowe.

P. Mierzejewski uzasadnia swój nagły wniosed w sprawie ochrony granic wschodnich, domagając się wybrania komisji mającej zbadać liczne niedomagania. Mowca wytyka, że szereg pełnomocnictw udzielonych przez Radę Ministrów Ministrowi spraw wewnętrznych odnośnie do ochrony granic wschodnich, nie został spożytkowany, wskutek tego granice stoją otworem dla najniebezpieczniejszych żywiołów.

Minister spraw wewnętrznych Downarowicz odpowiadając na podniesione zarzuty, o ile one odnoszą się do granic wschodnich, oświadcza, że stan rzeczy pod wielu względami jest niezadowalający, lecz sprawa reorganizacji ochrony granicy jest w toku. Minister jako strona zainteresowana nie może sprzeciwiać się wnioskowi, jednak uważa, że delegowanie proponowanej we wniosku komisji raczej przyczyniłoby się do spóźnienia rozpoczętej już pracy reorganizacyjnej. — Po przemówieniu p. Grünbauma, który wystąpił przeciwko zarzutowi zalewu Polski przez żydów, i p. Lutosławskiego, który całą koncepcję o ochronie granicy oznaczył jako chybioną i przemawiał za wysłaniem komisji — odroczono dyskusję nad tą sprawą do przyszłego posiedzenia.

Po przyjęciu w drugiem i trzeciem czytaniu ustawy o przedłużeniu terminu do wnoszenia podań o ulgi w spłacaniu daniny, [illegible] wniosku ks. Kaczyńskiego w sprawie rozwielmożniającego się bandytyzmu. W dyskusji nad tym wnioskiem Minister spraw wewnętrznych Downarowicz zaznaczył, że w niedługim okresie policja państwowa osiągnęła większe rezultaty, aniżeli tego można się było spodziewać. O pracach przygotowawczych Rządu w tej sprawie Minister udzieli wyjaśnień w komisji.

Następne posiedzenie we wtorek.

Na porządku dziennym tego posiedzenia znajduje się wniosek kilku klubów w sprawie terminu przyszłych wyborów.

Z konwentu seniorów i komisji sejmowych.

Na posiedzeniu **konwentu seniorów** pod przewodnictwem Marszałka Trąmpczyńskiego znaczna większość wypowiedziała się za wyznaczeniem wyborów do Sejmu na dzień 25. czerwca br. Postanowiono zgłosić odpowiedni wniosek na plenum. Osobna komisja, złożona z przewodniczących klubów poselskich, ma wybrać z przedstawionych przez Rząd ustaw te, które w bieżącej sesji muszą być załatwione.

*

Komisja komunikacyjna odesłała sprawę ograniczenia ruchu pasażerskiego na kolejach żelaznych celem rozpatrzenia na wspólnem posiedzeniu z komisją opałową. Następnie sprawę gospodarki na kolei warszawsko-wiedeńskiej odłożono w braku faktycznych danych ze strony Rządu do czasu przedstawienia odnośnego materjału.

Komisja rolna przyjęła do wiadomości wniosek podkomisji w sprawie ustawy o Izbach rolniczych. Wniosek ten żąda, aby z ustawą wstrzy-

mać się do 1. kwietnia b. r., zanim Ministerstwo rolnictwa nie opracuje odnośnej ustawy. W sprawie wniosku do ustawy o likwidacji serwitutów w b. Królestwie Kongresowem, postanowiono wnieść szereg poprawek.

Komisja ochrony pracy przyjęła ustawę o podwyższeniu rent na starość i w razie choroby w b. dzielnicy pruskiej. Uchwalono podwyżkę 15-krotną, na którą między innymi zgodził się obecny na posiedzeniu przedstawiciel Ministerstwa skarbu. Dalej urzyjęto wniosek posłów Ziemięckiego, Waszkiewicza i Gdyka, wzywający Ministerstwo pracy, aby jak najprędzej przedłożyło ustawy o zabezpieczeniu na starość i na wypadek kalectwa i bezrobocia, a następnie, aby zajęło stanowisko co do zgłoszonych przez komisję wniosków, między innymi tyczących się kasy chorych.

Z Sejmu Wileńskiego.

Wilno. (PAT.). Dyskusję generalną na wczorajszem posiedzeniu Sejmu otworzył p. Uziebło (Rady ludowe). Mowca stwierdza, że mimo różnych koncepcji politycznych, wszystkie kluby łączą się w jednem, a to w stwierdzeniu faktu, że Sejm stanowi najwyższy trybunał uprawniony do ostatecznego rozstrzygnięcia losów Ziemi Wileńskiej. Drugim faktem jest bezwzględne zastrzeganie się przeciwko temu, aby cokolwiek w tym Sejmie zostało wypowiedziane, służyło za argument wygrywania spraw przeciw Polsce. Wreszcie w trzecim punkcie łączymy się wszyscy bez wyjątku w tem, że chcemy iść do Polski i chcemy wybrnąć z tymczasowości, która rujnuje nasz kraj. W końcu swego przemówienia mówca imieniem swego klubu wypowiada się za przyłączeniem Ziemi Wileńskiej do Rzpitej Polskiej.

Z kolei zabrał głos p. Harniewicz. Mówca uważa Wilno i Lwów za słupy granitowe, o które rozbije się chaos Wschodu. Miasta te powinny stanowić twierdzę polskości. Granice nasze muszą opierać się o te dwa słupy. W końcu mowca wyraża cześć dworom i plebanjom, które polskość tej ziemi uchroniły, oraz hołd chłopu polskiemu na kresach, za obronę tej polskości.

P. Mickiewicz (Pol. stron. lud.) stwierdza, że jedynem dążeniem ludności Wilna jest należenie do Polski. Mówca uważa, że zgodnie z wolą ludu złączenie z Polską musi być przeprowadzone prawnie i ostatecznie, aby nie było żadnych wątpliwości co do faktu złączenia.

P. Siuchta stwierdza, że ludność ma jedno tylko pragnienie, a tem pragnieniem jest przyłączene do Polski bez zastrzeżeń i odrębności politycznej. Mówca prosi o zaprzestanie dyskusji, któraby odwlokłaby ostateczne załatwienie sprawy zasadniczej.

Wilno. (PAT.). Konwent ustalił porządek dzienny wczorajszego plenarnego posiedzenia, który przewiduje dalszy ciąg dyskusji generalnej. Ustalono drugą listę kolejności mowców w liczbie 18. Przemówienia ograniczono do 20 minut. Przypuszczalnie dzisiaj zostanie zakończona dyskusja generalna, w niedzielę zaś należy oczekiwać głosowania.

Wilno. (PAT.). Wczoraj odbyły się narady przedstawicieli zespołu Rad ludowych, PSL. i demokratów w sprawie uzgodnienia tekstu poprawek do uchwały zasadniczej przed wniesieniem ich na plenum. Wysunięto następujące poprawki: 1) w sprawie pozytywnego postawienia kwestji samorządu Wileńszczyzny; 2) poprawkę Zespołu w sprawie zmian inwokacji, 3) poprawkę PSL., demokratów, Rad ludowych w sprawie skreślenia tytułu uchwały zasadniczej; 4) poprawkę PSL. i demokratów w sprawie poczynienia zmian w punktach 4, 5 i 7 uchwały zasadniczej. Do uzgodnienia narazie nie doszło.

Francja ratując głodnych w Rosji, nie zmienia swego stanowiska względem rządu sowietów.

Paryż. (PAT.) Havas. Odpowiadając w Izbie deputowanych na zapytanie radykalnego socjalisty Buisona oświadczył Poincare, że rząd francuski pragnie jak najprędzej i jak najskuteczniej przyjść z pomocą głodnej ludności w Rosji. Przypomina przy tem, że Izby ustawodawcze francuskie w poczuciu ludzkości uchwaliły już odnośne kredyty w sumie 6.000.000 franków, oraz że pozatem szereg stowarzyszeń i osób prywatnych zebrał również poważne sumy na ten cel. — Następnie daje premjer obraz toczących się obecnie w tej sprawie rokowań pomiędzy Noulensem a Skobielewem, Krassinem i Cziczerinem.

Poincare stwierdza, że noty rządu moskiewskiego są obecnie redagowane w sposób o wiele bardziej uprzejmy. — Nie znaczy to jednak, aby Francja miała obecnie zmienić dotychczasowe stanowisko względem rządu sowietów — stanowisko nie przewidujące w żadnym razie uznania tego rządu. — Francja pośpieszyła dla jeńców wojennych i cywilnych w Rosji z pomocą a obecnie niesie pomoc głodującym, lecz nie oznacza to bynajmniej oficjalnego uznania sowietów. — Czerwony Krzyż francuski, który nie jest instytucją rządową, może pozostawać w kontakcie z delegatami sowietów. Francuskie Izby ustawodawcze, uchwalając pośpieszenie Rosji z pomocą, chciały w ten sposób pomóc głodnej ludności rosyjskiej jak najbardziej skutecznie. — Rząd francuski uczynił wszystko, aby woli parlamentu stało się zadość.

Rosyjska obłuda.

Moskwa. (AW). Odbyło się tu 6-te posiedzenie komisji przemysłowej, mieszanej komisji reewakuacyjnej. Przebieg posiedzenia wykazał nietylko absolutny brak chęci ze strony rosyjskiej wykonania 15. art. traktatu ryskiego, ale nawet dał dowody złej woli sowjetów. Strona rosyjska bez powiadamiania o tem strony polskiej postawiła szereg wniosków, sprowadzających dotychczasowe prace prawie do zera. Przeciw temu min. Olszewski założył energiczny protest, uzależniając dalsze obrady podkomisji przemysł. od zasadniczej zmiany taktyki strony rosyjskiej.

Moskwa. (AW). Stanowczy opór ze strony rosyjskiej przeciw powoływaniu do współpracy w odnajdywaniu mienia polskiego (podleg. reewakuacji)ekspertów delegacji polskiej odbija się fatalnie na wyniku prac w tym kierunku. Praca, która przy pomocy ekspertów polskich dałaby już w ciągu kilku dni poważne rezultaty — bez ich pomocy zawodzi, bo pozostawieni sobie eksperci rosyjscy nie chcą czy nie umieją uzyskać rezultatów.

Z Rosji sowieckiej.

Głód wzrasta. — Redukcja urzędników. — Bezrobotni. — Środki zapobiegawcze. — Na syberyjskim froncie. — Warunki francuskiej grupy parlamentarnej.

Wedle ostatnich wiadomości stan rzeczy w guberniach głodujących pogarsza się z dniem każdym. O ile sytuacja się w najkrótszym czasie nie zmieni, wymrze połowa ludności. Katastrofę potęguje jeszcze opłakany stan kolei i sabotaż, stosowany przez gubernje urodzajne. Śmiertelność w przytułkach dla dzieci dosięga 90 procent. Władze sowieckie, w związku z redukcją personalu instytucji sowieckich, redukują liczbę osób pozostających na utrzymaniu państwa. Cyfra ta zmniejszy się stopniowo po dzień 1. kwietnia do 4 i pół miljonów. Przejściowy powrót od podatków w naturze do podatków w gotówce wywołuje z powodu spadku waluty sowieckiej w praktycznem zastosowaniu tej ustawy nieprzezwyciężone trudności. Liczba bezrobotnych wzrasta bezustannie, wobec czego władze sowieckie czynią usilne starania, zmierzające ku uruchomieniu fabryk maszyn i narzędzi rolniczych, pragnąc zaś zużytkować produkcyjnie przechowywane przez ludność zapasy złota i kosztowności, ogłoszą niebawem dekret, nadający całej ludności prawo zakupu zagranicą żywności, artykułów pierwszej potrzeby oraz maszyn rolniczych.

*

Moskwa. (PAT.). Na Syberji ożywiły się znowu działania wojenne pomiędzy białymi a czerwonymi wojskami. Na froncie Chabarowska czerwoni złamali opór przeciwnika, który cofa się w kierunku Chabarowska. W kraju nadamurskim, wedle wiadomości sowjeckich, działają dodatnio czerwone oddziały partyzanckie. Pisma japońskie notują niesnaski w obozie białych.

Paryż. (PAT.). Havas. Grupa parlamentarna dla strzeżenia interesów francuskich w Rosji powzięła uchwałę uzależniającą wznowienie stosunków z Rosją od wypełnienia następujących warunków: 1) wyraźne uznanie wszystkich zobowiązań zaciągniętych przez rządy poprzednie; 2) całkowita restytucja majątków, praw i interesów francuskich w jakikolwiek sposób poszkodowanych oraz indemnizacja poniesionych szkód; 3) przywrócenie prawa własności oraz swobód indywidualnych, jak również gwarancji prawnych; 4) uzyskanie prawnych gwarancji dla zapewnienia wykonania powyższych warunków.

Ulg Niemcom Francja udzielić nie może.

Paryż. (PAT.). Havas. W Izbie deputowanych stwierdził sprawozdawca Eysmont, że dzięki jego usiłowaniom osobistym Francja mogła jak dotychczas sprostać nieodzownym wydatkom. Francja mogłaby przeprowadzić równowagę swych finansów, gdyby nie była zmuszona sama ponosić wydatków, którymi traktat wersalski obarczył Niemcy. Trzeba, aby świat wiedział, jak wielkie są ciężary podatnika francuskiego. Do pierwszego stycznia br. Francja wydatkowała na rachunek mających jej przypaść od Niemiec odszkodowań 80 miljardów franków, a mianowicie 45 miljardów na odszkodowania materjalne, 25 miljardów na wypłatę odszkodowań osobom prywatnym i 10 miljardów na umorzenie procentów od pożyczek. W roku bieżącym kredyty udzielone nieodzowne, w tem budżet wydatków mających być pokrytymi ze sum należnych od Niemiec osiągnęły już kwotę 10 miljardów 375 miljonów. Zdaniem mowcy wszelkie koncesje, jakie będą uczynione Niemcom, wszelkie na ich korzyść zmiany, wszelkie redukcje długów i odroczenia terminów miałyby nieuniknioný skutek obarczenia skarbu francuskiego nowymi ciężarami, prawie niemożliwymi do zniesienia. Dawać ulg Niemcom — kończy mowca — znaczy to przeciążać Francję.

Nowa fundacja.

Testamentem z 15 marca 1902 roku zapisał śp. Dr. Władysław Florkiewicz, lekarz w Zakopanem Wydziałowi krajowemu dwie wille w Zakopanem „Szarotki" (o 18 pokojach) oraz kapitał w wysokości około 100.000 Mkp. z obowiązkiem utworzenia w Zakopanem średniej szkoły sanatoryjnej. Przeznaczeniem tej szkoły jest udzielanie nauki jako uczniom przychodnim, takim chłopcom, których stan zdrowia wymagać będzie wzmocnienia i uodpornienia organizmu przez dłuższy pobyt w górskiem powietrzu.

Uchwałą z 31 stycznia 1922 postanowił Tymczasowy Wydział Samorządowy, jako prawny następca Wydziału krajowego, dążyć o ile możności do pełnego zrealizowania woli testatora i powołać do życia w przyszłości fundację, której dochody posłużyłyby na założenie i utrzymanie „Szkoły sanatoryjnej im. św. Władysława z Gielniowa". W obecnych atoli stosun-

kach pełne zrealizowanie woli fundatora jest niemożliwe, gdyż wspomniane wille nie nadają się na szkołę, fundacja zaś nie ma kapitałów potrzebnych na postawienie nowego budynku. Z tego powodu pragnąc przynajmniej częściowo zbliżyć się do celu, jaki zakreślił fundator, pragnie Tymczasowy Wydział Samorządowy założyć w obu willach stanowiących własność fundacji internat dla wątłych chłopców pochodzących z miast, a uczęszczających do szkół średnich w Zakopanem.

Prowadzenie internatu zamierza się powierzyć jakiejś poważnej instytucji oświatowej lub humanitarnej, pod nadzorem i kierownictwem Tymcz. Wydziału Samorządowego. Za utrzymanie chłopców umieszczonych w internacie pobierana byłaby pewna opłata, od której atoli wolni byliby uczniowie biedni.

Instytucje humanitarne i oświatowe, które gotowe są podjąć się prowadzenia internatu, zechcą nadesłać oferty do Departamentu fundacyjnego Tymcz. Wydziału Samorządowego (Lwów Gmach Sejmowy).

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy

Dr. Zbigniew Pazdro.

O Jaworzynę.

Kraków. „Czas" donosi z Warszawy:

Dowiaduję się z miarodajnych źródeł, że w sprawie Jaworzyny doszło między rządami polskim a czeskosłowackim do porozumienia co do sposobu załatwienia sprawy Jaworzyny. Ponieważ w zatargu o Jaworzynę niema pierwiastków ani politycznych, ani strategicznych, a idzie tylko o pierwiastki etnograficzne i o interesy miejscowej ludności, uznano za najodpowiedniejsze, aby tę sprawę rozstrzygnęli mężowie nauki. Jest więc projekt wydelegowania z każdej strony po trzech profesorów szkół wyższych i zlecenia im wydania sądu w sprawie Jaworzyny.

Równoczesny spis wszystkich kolejowych wagonów towarowych na całym obszarze Polski.

Warszawa 14. lutego 1922.

(U) Jak się dowiadujemy, zarządziło Ministerstwo kolei żelaznych na żądanie Centralnej mieszanej Komisji Zdawczo-Odbiorczej ogólny spis wszystkich znajdujących się na obszarze Państwa wagonów towarowych tak własnych, jak i obcych, a ponadto wagonów bagażowych i innych specjalnych wagonów, pochodzenia niemieckiego. Spis ten został równocześnie przeprowadzonym **dziś o godzinie 12 w południe** we wszystkich miejscach służbowych polskich kolei państwowych, a więc w stacjach, warsztatach, parowozowniach, magazynach, składowiskach, pociągach, na torach przemysłowych i w ogóle wszędzie, gdzie o tej godzinie znajdowały się wagony kolejowe bez względu na to, czy były w użyciu, czy nie, czy w stanie do użytku zdolnym, czy w reparacji lub t. p., na podstawie dokładnych i szczegółowych instrukcji, wydanych poprzednio przez Ministerstwo, z któremi cały odnośny personal kolejowy dokładnie się zaznajomił. W przeciągu 24 godzin mają być poszczególne wyniki spisu przedłożone właściwym dyrekcjom, które po odpowiedniem uporządkowaniu przedłożą w najkrótszym czasie cały materiał Ministerstwu kolejowemu. Ostateczny rezultat spisu służyć będzie do rozrachunków z Niemcami i stanowić będzie podstawę do ostatecznego przydziału wagonów Polsce.

O książki dla Górnego Śląska i Kresów Wschodnich.

Górny Śląsk, niecały, jak pragnęliśmy, wrócił do Macierzy, ale i ta część, która wróciła, jest wielkim sukcesem walki o wyzwolenie polskiego ludu górnośląskiego. Lwów, gród nasz kresowy, żywo odczuwał tragedje braci górnośląskiej i pierwszy śpieszac z pomocą moralną i materjalną w walce o wyzwolenie, a przez to zadzierzgnął nić gorącej żywej miłości między dwoma pokrewnemi ziemiami Rzeczypospolitej. Kresy zawsze najlepiej się rozumiały i potrzeby swe najżywiej odczuwały.

Aby tę miłość jeszcze silniej wzmocnić i okazać ludowi górnośląskiemu, że Lwów o nim myśli i pamięta, powstał projekt w łonie Koła im. T. T. Jeża T. S. L. we Lwowie, zebrać bibliotekę z 1000 do 1500 tomów liczącej i posłać jednemu z miast Górnego Śląska. Sądząc, że społeczeństwo przyklaśnie tej myśli, Koło im. T. T. Jeża zwraca się z prośbą gorącą do wszystkich dobrej woli, do Dyrekcji Szkół, do Firm nakładowych, Księgarń oraz innych instytucji, aby wszyscy pospieszyli z pomocą urzeczywistnieniu tej myśli.

Prosimy o książki o ile możliwe oprawne, kompletne, przedewszystkiem beletrystyczne. Ufamy, że w wielu domach polskich książka na dar dla Górnego Śląska się znajdzie!

Skoro zbiórka, jak ufamy, da pokaźne wyniki, zamierzamy ufundować także bibljotekę dla Kresów Wschodnich do Łucka. Składać książki można w biurze T. S. L. ul. Fredry l. 3 I. p. od 9 do 12 i od 4 do 7. Ponadto podjęły się przyjmować książki na ten cel następujące firmy: „Orzeł Biały" przy ul. Leona Sapiehy 1; „Apteka Markowicza" przy ul. Zyblikiewicza 50; „Sklepy firmy Leon Oberski" ul. Legionów l. 7 i ul. Halicka l. 8; „Dorota Neuster" przy ul. Łyczakowskiej l. 2 i apteka „K. Błądzińskiego" przy ul. Łyczakowskiej l. 57.

Na odbiór książek będą wydawane **kwity z pieczątką Koła im. T. T. Jeża T. S. L. we Lwowie**, a lista ofiarodawców będzie umieszczona w dziennikach.

ZA WYDZIAŁ KOŁA IM. T. T. JEŻA T. S. L. WE LWOWIE.

Przewodniczący: **Dr. W. Serbeński.**

Sekr.: **W. Madejski.** Przew. Kom.: **Wl. Abrahamowa.**

KRONIKA.

Kalendarz: Niedziela, 19 lutego. Rz.-kat.: Mięsopust. — Gr.-kat.: Miasop. — Słowiański: Czcisława bł.

Poniedziałek, 20 lutego. Rz.-kat.: Nicofora. — Gr.-kat.: Partenija. — Słowiański: Ludomiła.

— Jak koń trojański wleczyło się do nas wczoraj przedwiośnie, posyłające wprawdzie śniegiem, jednak już wzrokiem ku weselym duszkom wielkiej przemiany zapatrzone... Aliści w nocy rozwarły się maskowane drzwiczki drewnianego konia i wpadł na ulice lwowskiego Ilium, jak rycerz, cały w stal zakuty, mróz 15-stopniowy. Niespodzianka mało sympatyczna. Pocieszajmy się, że przyjdą po niej inne, bardziej pożądane.

— Dyrektor Polskiego Banku Przemysłowego p. Szarski został mianowany konsulentem finansowym podczas obrad konferencji gospodarczej w Genui.

† Marja hr. Pinińska z Wandalin Mniszchów, pierwszego ślubu Hoołochowa, zmarła w naszem mieście, przeżywszy lat 68. Osierociła męża, b. Namiestnika Galicji, znanego profesora Uniwersytetu i estety, oraz syna. Ciężko dotkniętym tym bolesnym ciosem towarzyszy powszechne współczucie. Wyprowadzenie zwłok zmarłej z domu żałoby przy ul. Matejki, odbędzie się jutro, w niedzielę, o godz. 4 popołudniu na cmentarz Łyczakowski.

— Jubileusz St. Przybyszewskiego. W czwartek odbył się w Gdańsku uroczysty obchód poświęcony działalności literackiej Stanisława Przybyszewskiego. W przepełnionej po brzegi sali powitał zebranych prezes Koła polskiego w Sejmie gdańskim dr. Panecki, poczem okolicznościowe przemówienie wygłosił redaktor „Gazety Gdańskiej" p. Bourdon. Następnie odegrano fragment z „Ślubu" Przybyszewskiego, poczem znany krytyk Zdzisław Dębicki wygłosił wykład o działalności Przybyszewskiego. Obchód zakończył się przemówieniem dr. Kubacza, który złożył hołd jubilatowi za jago patrjotyczne zajęcie się sprawą gimnazjum polskiego w Gdańsku. Wreszcie p. Smotrycki wygłosił wiersz na cześć jubilata.

— Ograniczenie służby doręczeń w niedzielę i święta uroczyste. Zgodnie z opinją sfer przemysłowo-handlowych, Ministerstwo poczt i telegrafów ograniczyło w niedziele i święta uroczyste służbę doręczeń do doręczenia telegramów, awizów do rozmów telefonicznych, przesyłek pospiesznych wszelkiego rodzaju i paczek z żywemi zwierzętami i zawartością ulegającą szybkiemu zepsuciu.

Sprawę doręczania gazet w tych dniach uregulowano w ten sposób, **że adresaci mogą w niedziele i święta uroczyste odebrać swoje gazety w godzinach urzędowych w urzędzie pocztowym. Zarządzenie** o ograniczeniu służby doręczeń w niczem nie narusza dotychczas obowiązujących godzin w u zędach dla służby wewnętrznej i zewnętrznej.

— Ruch pociągów kolejowych. Dyrekcja kolei państw. ogłasza: Z dniem 18 lutego podejmuje się na linji N. Zagórz-Stryj ruch pociągów osobowych nr. 1215 (odj. z Now. Zagórza 14·40 przyj. do Stryja 20·50), zaś od 19 lutego ruch pociągu osobowego nr. 1216 (odj. ze Stryja 15.53, przyjazd do N. Zagórza 22·27).

Dalej wznawia się z dniem 18 między Lwowem i Rawą ruch pociągu osob. nr. 1214 (odjazd ze Lwowa 20·55), a od 19 lutego ruch pociągu osob. nr. 2213 (przyj. do Lwowa 6·20).

— (U) Nowe przepisy o bezpośredniej komunikacji kolejowej z obszarem Wolnego miasta Gdańska. Z dniem 1 marca b. r. wchodzą w życie nowe przepisy o przewozie osób, bagażu i towarów między wszystkiemi stacjami polskich kolej państwowych a stacjami położonemi na obszarze wolnego miasta Gdańska. Według tych przepisów obliczać się będzie należność za przejazd osób w kierunku do wspomnianego obszaru za linje polskie według taryf polskich, a za odcinek Gdański według taryf polskich i w walucie polskiej, co znajdzie też analogiczne zastosowanie w komunikacji tranzytowej pomiędzy polskiemi stacjami poprzez obszar W. M. Gdańska zarówno przy przewozie osób, jak i bagażu. W komunikacji towarowej używać się będzie — aż do wyczerpania zapasu dotychczasowych formularzy — listów przewozowych z tekstem polsko-niemieckim, w których oświadczenia nadawcy uskutecznione być mogą w języku tego obszaru, w którym przyjęto towar do przewozu. Dla linji polskich zastosowuje się taryfy polskie, zaś dla przestrzeni gdańskiej taryfy gdańskie, a należności przewozowe pobierać się będzie w kierunku z Polski do stacji W. M. Gdańska albo z góry za całą przestrzeń we właściwej walutach, albo z góry za przestrzeń polską w walucie polskiej z przekazaniem reszty na odbiorcę, albo wreszcie z przekazaniem całego przewoźnego na odbiorcę. W ostatnich wypadkach opłacać będzie odbiorca w stacji gdańskiej wszystkie opłaty w walucie gdańskiej, przeliczając należności polskie według kursu, ustalonego co pewien czas. Na życzenie płacącego pobierać się będzie należności za linje polskie w walucie polskiej. Wydatki w gotowce, zaliczki i ubezpieczenia terminu dostawy nie będą dopuszczane. Jako stacje przejściowe wchodzą w rachubę stacje Tczew, Gołąbiewko, Stara Piła, Kokoszki i Kack Mały.

— Przyjmowanie małoletnich ochotników do czynnej służby w wojsku polskiem w czasie pokoju — zostało, zresztą całkiem słusznie, wzbronione. W przyszłości małoletni ochotnicy mogą być przyjmowani tylko do muzyk wojskowych, z za trzeżeniem jednakże, iż zobowiążą się oni do służby zawodowej w wojsku.

— Mury Wawelu pokrywają się cegiełkami w coraz szybszem tempie. Koncelarja odbudowy zapisała ich już 1870. Jest wszelka nadzieja, że do miesiąca zanotujemy cegiełkę dwutysięczną. Oby to stało się jaknajrychlej.

— Komisja teatralna odbyła posiedzenie pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta dr. Chlamtacza. Po przeprowadzonej wyczerpującej dyskusji nad brakiem repertuaru i innemi niedomaganiami naszej sceny uchwalono jednogłośnie dyrektorowi Czarnoskiemu votum zaufania. Nie przyjęto również do wiadomości rezygnacji Artura Schrödera ze stanowiska sekretarza.

— Sporne sprawy graniczne. Biuro prasowe Min. spr. zagr. komunikuje: Wskutek porozumienia Rządu polskiego z rządem sowieckim sprawy sporne wynikłe na tle zatargów granicznych, a nielikwidowane dotąd w komisjach rozjemczych, zostały załatwione pomyślnie. Wyjątek stanowi większa i średnia własność prywatna, przecięta linja graniczną, gdyż ze strony sowieckiej właściciele nie są dopuszczeni do korzystania z przysługujących im praw. Ponieważ przewodniczący komisji rozjemczej, zważywszy na różnice ustroju społecznego w Polsce i Rosji, nie uzgodnili pod tym względem swoich poglądów, sprawa mogła być załatwiona jedynie w drodze dyplomatycznej.

— Biuro pośrednictwa pracy, przy Komitecie pomocy dla jeńców, repatrjantów i uchodźców przy K. B. K., ul. Zygmuntowska 4, — ma do umieszczenia ratynowanych rządców, agronomów, oficjalistów rolnych, biuralistów (stki), osoby udzielające lekcji francuskiego, oraz niższą służbę folwarczną.

Również są do obsadzenia dwie dobre posady

dla pań inteligentnych do zarządu w szkole i do fachowej nauki krawieczyzny.

— **Wyrok na fałszerzy dolarów.** Wczoraj wieczorem o godz. 8, zapadł wyrok na fałszerzy dolarów. Po przemówieniach obrońców i resumé przewodniczącego Sochy oraz po naradzie przysięgłych odczytano wyrok, skazujący Hahla na 3 lata ciężkiego więzienia z obostrz., Justa na 7 lat, Felfiga na 2 lata, Kosteckiego na 5 lat, Knola, Churchala i Schlossera po 1 i pół roku. Lercla na 4 lata, Boskiego, Arycza, Bratkowskiego, Baraniuka i Wójcickiego na 3 lata. Mederskiego za utrudnianie śledztwa i zatajenie poszlak na 6 miesięcy więzienia. Plauh, Camielewski i Migdalewicz zostali uwolnieni.

Obrońcy zastrzegli sobie 3 dni do namysłu.

— **Aresztowanie fałszerzy dolarów.** W tych dniach zaaresztowała policja warszawska Zeimana Mirkima, oraz artystę-malarza Mojżesza Kapłana pod zarzutem fałszowania banknotów. Kaplan przerabiał dostarczone mu 1- i 2-dolarowe banknoty, przez Mirkima na walory o wyższej wartości.

Mianowania.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował: kandydata adwokatury dr. Alfreda Altera i ukończonego słuchacza praw Antoniego Marjana dw. im. Truchanowicza — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie.

Prezes sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował dr. Stanisława Kwiecińskiego, ukończonego słuchacza praw, aplikantem w Krakowie.

Komunikaty.

— **Arcybractwo N. jśw. Marji P. Królowej Korony Polskiej,** zaprasza członków swoich na nabożeństwo na intencję Ojczyzny, które — jak co kwartał — odbędzie się w Bazylice katedralnej w niedzielę dnia 19 lutego b. r. o godz. 8 rano.

— **Z Towarzystwa Naukowego.** III. posiedzenie Sekcji historji sztuki odbędzie się we wtorek dnia 21 lutego 1922 o godz. 6 wieczorem w Zakładzie historji sztuki nowożytnej ul. św. Mikołaja 1. 4, II. p., na którem dr. Tadeusz Mańkowski odczyta referat „O początkach nowożytnego Lwowa w architekturze, poczem prof. dr. J. Bołoz-Antoniewicz mówić będzie 1. O odkrytych przez prof. De-Toniego tekstach kodeksów A—E Leonarda da Vinci, 2. O nowoodkrytym portrecie Danta, malowanym przez Bitina da Faenza.

— **Wykłady popularne w Uniwersytecie ludowym im. A. Mickiewicza** przy ul. Bourlarda 5 (boczna Batorego) Niedziela 19 b. m. o godz. 6 wieczorem wykład prof. Żyły p. t. „Rzeźba hiszpańska" Cz. II. (z obr. świetln.). Poniedziałek 20 b. m. o godz. 7 wiecz. wykład prof. dr. Arctowskiego p. t. „Wspomnienia z podróży do bieguna południowego" (z obr. świetl.).

— **Odczyt** dr. Liliena p. t. „Starożytność klasyczna a żydowska" odbędzie się w niedzielę 19 b. m. o godz. 12 przedpołudniem w sali kina „Marysieńki" pl. Smolki 5.

— **Odczyt.** W niedzielę dnia 19 b. m. wygłosi z ramienia Koła im. Adama Asnyka T. S. L. radca Józef Białynia Chołodecki w sali ratuszowej o godz. 6 wieczorem odczyt „O krwawych dniach roku 1846" których 76 rocznicę przypada w dniu 21 b. m. Mało znane szczegóły tych wypadków, które prelegent omówi, wzbudzą niewątpliwie zainteresowanie szerszego grona społeczeństwa.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, w sobotę popołudniu „Powrót posła" komedja w 3 aktach Niemcewicza; — wieczorem „Żydówka", opera w 3 aktach Halevy'ego (gościnny występ W. Kaczmara). — Jutro, w niedzielę popołudniu „Rycerskość wieśniacza", opera w 1 akcie Mascagniego (z Plattówną i Mannem), oraz „Pajace", opera w 2 aktach (z Argasińską i Prawdzicem); — wieczorem „Ich czworo", tragedja ludzi głupich G. Zapolskiej. — W poniedziałek „Cyganerja", opera w 4 aktach Pucciniego (ostatni gościnny występ St. Korwin-Szymanowskiej). — We wtorek „Tannhäuser", opera w 3 aktach R. Wagnera.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w sobotę „Kłopoty pana Złotopolskiego", H. Zbierzchowskiego. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Zakochani", komedja w 3 aktach Fleursa i Caillawota; — wieczorem „Kłopoty pana Złotopolskiego", farsa w 3 aktach H. Zbierzchowskiego. — W poniedziałek „Carewicz", sztuka G. Zapolskiej.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w sobotę „Hiszpańska mucha", farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Hiszpańska mucha", farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha; — wieczorem „Hiszpański słowik", operetka Falla. — W poniedziałek „Dookoła miłości", operetka w 3 aktach O. Straussa. — We wtorek „Miljarderzy", operetka w 3 aktach Steffana (premiera).

Poranek baletowo-koncertowy Niny Kirsanowej i Aleksandra Fortunata ze współudziałem Popowa i Horowitza odbędzie się w niedzielę o g. 12-tej w południe w Teatrze Wielkim. — Popow śpiewać będzie przy akompaniamencie arfy, prof. Horowitz odegra na skrzypcach kilka utworów.

Hlena Miłowska przyszła już do zdrowia i wystąpi w Teatrze Nowości w niedzielę wieczorem w operetce „Hiszpański słowik".

Nowa operetka. We wtorek wystawi Teatr Nowości po raz pierwszy światowej sławy operetkę Ernesta Steffana p. t.: „Miljarderzy". Akcja żywa i barwna rozgrywa się w środowisku amerykańskich bogaczy i obfituje w doskonałe momenty sytuacyjne.

Życia teatralnego nr. 7 z d. 15 b. m. poświęcony został w całości Moljerowi. Redakcja z wielką istotnie starannością nagromadziła tu szereg cennych, acz drobnych rozmiarami prac, oświetlających z różnych punktów widzenia postać i działalność wielkiego Francuza. Po zwięzłym życiorysie i wyliczeniu dzieł Moliera rozpatruje prof. Porębowicz istotę jego „tragicznego subjektywizmu". Dr. Czerny na podstawie »Szkoły żon« charakteryzuje Moljera jako poprzednika „wieku oświecenia". Zajmujące szczegóły o „Szkole żon" w Polsce wieku XVIII. podał dr. L. Bernacki. Dr. K. Jarecki wyświetla stosunek Moliera do świata starożytnego. »Rozwiązanie Mizantropa« obrał za przedmiot niepospolitą bystrością nacechowanych uwag dr. E. Kucharski. Z zajęciem czyta się, co Anatol France powiedział o Molierze w rozmowie z Paulem Gsellem. Dr. Z. Mirecki przypomina wielkie zasługi Boya zaskarbione przez wzorowy przekład Moliera. Kończy tem korowód kom. André Lureau kapitalną pracą „Le rayonnement international de Molière".

Omówiony tu zeszyt „Życia teatralnego" pozostanie trwałą i chlubną pamiątką troskliwości, z jaką teatr nasz uczcił pamięć znakomitego twórcy, przodownika na nowych drogach komedji.

Należał się ten hołd jemu, którego tak bliscy czujemy się — pomnąc, że zapatrzeniu polskiej muzy w ów pierwowzór, zawdzięcza literatura nasza Fredrę.

— **Towarzystwo Sztuk Pięknych** (ul. Dzieduszyckich 1, gmach Muzeum Przemysłowego). Zamknięta z powodu mrozów wystawa prac wojennych znakomitego artysty-malarza Fryderyka Pautscha, otwartą zostaje na nowo od niedzieli, dnia 19. bm. od godz. 10—2 popoł.

Ruch wydawniczy.

Dziennika urzędowego Województwa Tarnopolskiego ukazał się nr. 2 z datą 1 lutego.

„Katowicki tygodnik polski ilustrowany" ukazał się w ostatnich dniach stycznia. Zadaniem jego będzie coraz ściślejsze zjednoczenie Śląska z Polską.

Z muzyki.

Niejednokrotnie podnosiłem już na tem miejscu sprawę repertuaru operowego, obracającego się leniwie w zaczarowanem kole kilku lub kilkunastu dzieł dostatecznie już znanych i ogranych do przesytu. Jednostki, wtajemniczone w konstelacje zakulisowe twierdzą, że obecnie — w czasach powojennych —z wielu powodów szybszy bieg repertuaru teatralnego należy do rzędu niemożliwości. Roztrząsanie tej kwestji dość ważnej, której istotnie wypadałoby poświęcić słów kilka, odkładam na czas późniejszy, dziś natomiast notuję wznowienie Pucciniego „Cyganerji" wykonanej w dniu 14. b. m. bardzo starannie w obsadzie partji poniekąd odmiennej. Postać Mimi odtworzyła p. Stanisława Korwin Szymanowska, partję Musetty odśpiewała p. Helena Lipowska, nowemi były również — o ile się nie mylę — kreacje pp. Augusta Wiśniewskiego (Marceli) i Romualda Cyganika (Schaunard).

Staranność wykonania, zaznaczona na wstępie niniejszej wzmianki, dotyczy przedewszystkiem strony muzycznie-operowej, nad którą czuwała zapobiegliwie i sumiennie artystyczna batuta dyr. Bronisława Wolfsthala. Jej temperament, ożywiający tętno wszelkich zespołów wokalnych i orkiestralnych, nadaje operze, choćby zanadto ogranej, jakiś urok nowości i zasługuje tem samem na szczere uznanie. O scenicznej grze artystek i artystów, współdziałających w „Cyganerji", niemógłbym wyrazić się z równym zachwytem. W operze tej słyszałem — prawie bez wyjątku — nienagannie odśpiewane partje Pucciniego, lecz nie widziałem nakreślonych z niezwykłą prawdą psychologiczną zajmujących postaci z Murgesa „Vie de Bohême": Przeważnie nie postacie, tylko figury blade, nie współdziałające w tym konflikcie dramatycznym, wyłaniającym się na tle kontrastu stu między życiem wesołego Paryża a tragicznym losem nieszczęsnej Mimi.

Partję tej poetycznej przedstawicielki paryskiego „Quartier latin" odśpiewała znakomicie p. Szymanowska. Jej świetnie wyszkolona kantylena nadaje zwrotom wokalnym gładkość podobną do aksamitu i pięknie oparte na zaokrągleniu fraz; dzięki tym zaletom powab melodyj Pucciniego wzrastał w dwójnasób i mógł wywoływać głębsze wrażenia. Na punkcie gry scenicznej nie starała się jednak artystka wysilać swych zdolności: jej Mimi owiana dystynkcją towarzyszącą doskonałemu, jakoby koncertowemu popisowi wokalnemu niezbyt się przejmuje przykremi sytuacjami w trzeciej i czwartej odsłonie i układa się w izdebce poety do snu wiecznego jakby do drzemki poobiedniej...

Piękny i — mimo ostrego brzmienia niektórych wysokich tonów — okazały sopran p. Lipowskiej odniósł onegdaj niezwykły sukces w partji Musetty. Cała uwaga słuchaczów ugrupowała się w drugiej odsłonie około dobrze uwydatnionych efektów wokalnych tej interpretacji, która zaskarbiła doskonałej przedstawicielce Musetty sporo serdecznych oklasków.

Panowie Cyganik, Wiśniewski i Jeleński (filozof Collin) wywiązali się ze swych zadań bez zarzutu i przyczynili się rzetelnie do sukcesu ustępów zbiorowych.

Amfiteatr był szczelnie zapełniony.

* * *

Węgierski skrzypek p. Emil Telmanyi wystąpił we środę 15. bm. ponownie na estradzie Tow. muzycznego jako wykonawca obszernego programu, złożonego z utworów Bacha, Tartiniego, Mendelssohna i Hubaya. Z okazji poprzedniego koncertu młodego wirtuoza pisałem już o zasadniczych zaletach gry nie zawsze może identycznej z ostatnim wyrazem sztuki odtwórczej, lecz porywającej audytorjum rzewnością kantyleny i siłą ognistego temperamentu. Kulminacyjnym punktem powodzenia artystycznego podczas środowego popisu była niezawodnie interpretacja koncertu E-moll Mendelssohna, zupełnie wolna od owych „zgrzytów" instrumentu, których ominięcie raz na zawsze i w ciągu każdej produkcji stanowi prawdziwą tajemnice nielicznych tylko absolutnie wydoskonalonych wirtuozów smyczka. Wymieniwszy na pierwszem miejscu brawurowe i przejrzyste, w całości imponujące wykonanie tego koncertu, na drugiem stawiam stylową i pogłębioną interpretację „Chaconny" Bacha; inne części programu nie wyrosły mimo doskonałego zrozumienia muzykalnego koncertanta i olśniewających nieraz flażeoletów — jeżeli ma być mowa o błyskotliwych sztuczkach skrzypcowych — po nad poziom przeciętnych popisów technicznych. Sukces p. Telmanyiego i tym razem wielki, stanowił więc tylko miłe dla obu stron — dla koncertanta i publiczności — uzupełnienie poprzedniego nacechowanego powodzeniem wieczoru. Sala zapełniona po brzegi, serdeczne oklaski i dodatki nadprogramowe świadczyły wymownie o intenzywności sukcesu, do którego przyczynił się rzetelnie zawsze dyskretny, nadzwyczaj rutynowany i w calem tego słowa znaczeniu artystyczny akompanjament pianisty p. dra Edwarda Steinbergera.

Fr. Neuhauser.

TELEGRAMY.

NOWI KONSULOWIE.

Warszawa. (PAT.) Naczelnik Państwa udzielił exequatur p. Wiktorowi Zabłockiemu, konsulowi szwedzkiemu w Poznaniu.

Warszawa. (PAT.) Minister spraw zagranicznych uznał prowizorycznie barona Eugenjusza Wurziana jako austrjackiego konsula generalnego i kierownika konsulatu austrjackiego z siedzibą we Lwowie.

POWODZENIE DANINY.

Warszawa. (PAT.) — Wpłacone dotychczas w Warszawie na poczet daniny przed ustawowym terminem wpływy wynoszą ogółem 400,000.000 marek.

STAN ZDROWIA MARCONIEGO GROŹNY.

Wiedeń. (PAT.) „Neue Freie Presse" donosi z Londynu: Marconi dostał ataku apoplektycznego. — Stan jego zdrowia jest niepokojący.

ROSJA A CZECHY.

Moskwa. (AW.) Prasa sowiecka komunikuje o bliskiem zawarciu **traktatu handlowego rosyjsko-czeskiego**, którego wytyczne zostały już przez obie strony ustalone. Traktat ten, zawierający również uznanie sowietów „de iure", podpisany będzie w tym tygodniu.

STAN RZECZY W ŁODZI.

Łódź. (AW.) Od kilku dni **sytuacja handlowa i przemysłowa znacznie się poprawiła**. Dotychczasowy kryzys uważać należy za zażegnany. Od wczoraj ceny towarów podskoczyły w górę, również waluty zagraniczne znacznie podrożały.

NOTA KEMALA PASZY.

Londyn. (AW.). Kemal-pasza wysłał do rządów aljanckich notę, w której oświadcza, że rząd Angory nie uzna żadnych uchwał konferencji genueńskiej w sprawach tureckich, o ile delegaci tureccy nie będą dopuszczeni do udziału w tej konferencji.

ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE.

Gdańsk. (PAT.) Dnia 21 b. m. wyjeżdżają do Warszawy senatorowie Jovelovsky i Volkmann celem wzięcia udziału w rokowaniach polsko-gdańskich w sprawie wykonania i uzupełnienia zawartego w październiku z. r. układu polsko-gdańskiego. Rokowania rozpoczną się w Warszawie dnia 22. b. m.

PRZED KONFERENCJĄ GENUEŃSKĄ.

Londyn. (PAT.). Havas. Nota rządu francuskiego wyrażająca zgodę na wzięcie udziału w konferencji rzeczoznawców, wysuwa konieczność zaproszenia przedstawicieli **małej** ententy. Rząd angielski oświadcza, że na konferencji w Cannes postanowiono, iż w celu poprzedniego uzgodnienia programu konferencji w Genui mają być zaproszeni przedstawiciele pięciu głównych mocarstw. Zdaniem rządu angielskiego niema powodu do zaproszenia rzeczoznawców innych państw albo też poszczególnych państw z wyłączeniem innych. Rząd angielski podkreśla wreszcie konieczność najrychlejszego załatwienia tej sprawy celem dania możności rzeczoznawcom przyjazdu do Londynu w najbliższym terminie.

Bruksela. (PAT.). W toku dyskusji budżetowej przyjęto jednogłośnie wniosek wzywający rząd do poparcia stanowiska Francji w stosunku do konferencji w Genui.

ROZWIĄZANIE WĘGIERSKIEGO ZGROMADZENIA NARODOWEGO.

Budapeszt. (PAT.) W. B. K. — Wczoraj na zgromadzeniu narodowem toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad reformą wyborczą. — W ciągu dyskusji okazało się, że kompromis między większością rządową a opozycją jest niemożliwy. O godzinie 8.30 przewodniczący zgromadzenia przerwał posiedzenie, poczem prezydent ministrów, hr. Bethlem odczytał pismo odręczne naczelnika państwa zawiadamiające, że okres dwuletni istnienia zgromadzenia narodowego zakończył się. — Naczelnik państwa ogłasza zatem, że zgromadzenie narodowe spełniło swe zadanie i wyraża wszystkim członkom zgromadzenia podziękowanie za pracę. — Wszystkie stronnictwa wraz ze skrajną lewicą wzniosły okrzyk na cześć naczelnika państwa. — W owacjach nie wzięła udziału jedynie grupa Friedricha. — Posłowie zaintonowali hymn narodowy.

KRASSINA NIE PUSZCZONO DO PARYŻA.

Paryż. (AW). „Echo Nationale" zaprzecza wiadomościom o rzekomo toczących się rokowaniach francusko-rosyjskich. Krassin chciał przybyć do Paryża dla podpisania układu w sprawie „Czerw. Krzyża, rząd francuski odmówił mu jednak pozwolenia na przybycie.

ORYGINALNA PROPOZYCJA.

Paryż. (AW.). „Journal" dowiaduje się z Madrytu, że wedle doniesień jednego z tutejszych dzienników rząd hiszpański otrzymał od rządu rosyjskiego szczególnego rodzaju propozycję: Otóż bolszewicy oświadczają gotowość przysłania większego oddziału kozaków w pomoc wojskom hiszpańskim, walczącym w Marokku. W zamian za tę przysługę żądają od Hiszpanji odstąpienia sowjetom części zdobytego obszaru pod kolonję kozacką. Rząd hiszpański odrzucił tę propozycję.

O UTRZYMANIE B. CES. KAROLA.

Paryż. (PAT.) „Petit Parisien" donosi, że konferencja ambasadorów badała we środę memorjał jugosłowiański, proponujący, aby apanaże przyznane b. królowi Karolowi były mu wypłacane na poczet odszkodowań. Konferencja doszła do przekonania, że wobec tego, iż Austrja nie ma płacić odszkodowań przez lat 20, wynikiem powyższej propozycji byłoby nałożenie na Austrję obowiązku wypłaty apanaży b. królowi. Sprawę przekazano do zbadania specjalnemu komitetowi, który w najbliższym czasie przedstawi konferencji swe wnioski.

OTWARCIE TRYBUNAŁU MIĘDZYNAR. W HADZE.

Haga. (PAT.) W uroczystości otwarcia stałego trybunału międzynarodowego wzięło udział 10 sędziów tytularnych oraz 3 zastępców, nie przybyli jeszcze do Hagi 2 sędziowie tytularni. W uroczystości wzięła udział także królowa Wilhelmina, ks. małżonek, królowa-matka oraz gabinet.

Gospodarstwo i handel.

ROLA POLSKI W HANDLU ZEWNĘTRZNYM Z ROSJĄ.

Na wczorajszem posiedzeniu francusko-polskiej Izby handlowej, któremu przewodniczył Noulens, p. Doležal wygłosił wykład o roli Polski w handlu zewnętrznym z Rosją. Prelegent ilustrował doniosłe znaczenie, jakie miał żywioł polski przed wojną w przemyśle i handlu rosyjskim oraz wykazywał, że w chwili gdy podniesiona została sprawa odbudowy Europy wschodniej Polska posiada największe kwalifikacje, aby zabrać decydujący głos przy rozstrzygnięciu tego problemu.

Statystyka ruchu w porcie gdańskim za tydzień ubiegły wykazuje, że z powodu zamarznięcia znacznej części Bałtyku, ruch w porcie gdańskim ustał prawie zupełnie. Dzienniki gdańskie zaznaczają, że takie odcięcie portów bałtyckich od świata z powodu mrozów i lodów, zanotowano ostatni raz przed kilkudziesięciu laty.

Giełda zbożowa.

Na lwowskiej giełdzie zbożowej sytuacja niezmieniona, popyt silny, podaż słaba — ceny utrzymane na wysokości ostatnich notowań. — Transakcja w jęczmieniu w ramach ustalonego kursu. Brak wagonów powoduje stagnację w dostawach. Tendencja chwiejna. Usposobienie ożywione. Następne zebranie 20. bm.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

Marja Bańkowska. 54)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.
(Ciąg dalszy.)

Gdy wreszcie skończył się taniec, Rena zarumieniona, zdyszana i zmieszana trochę zbliżyła się do niego, aby i od niego otrzymać należną daninę pochwał, — on przez chwilę milczał, starając opanować zdenerwowanie, potem rzekł przyciszonym głosem:

— Chciałbym pomówić z panią.

Popatrzyła na niego uważnie; uśmiech przygasł na jej ustach, a rumieniec zwolna spłynął z policzków, jakby zmrożony jego bladością.

— Dobrze; słucham pana — odparła siadając obok.

— Ach, nie tu i nie w tej chwili — odparł uśmiechając się z przymusem. Pani jest cała pod wrażeniem tańca; ja także jestem dziś nieco zdenerwowany, a chciałbym pomówić z panią bardzo spokojnie i dobrze i szczerze... Panno Reno! — rzekł bardzo cicho, pochylając twarz nad jej twarzą, — niech pani będzie dla mnie dobrą, niech pani mi da jeden dzień ze swojego życia, jeden krótki dzień! Chcę widzieć panią, chcę mówić z panią, gdzieś daleko stąd, daleko od tych ludzi, od tych wpływów, którym pani tu mimowoli ulega. Przez jeden krótki dzień, chcę mieć panią wyłącznie, jedynie dla siebie. Zrobi mi pani tę łaskę?

— Dobrze, ale w jaki sposób ja mogę „dać" panu ten jeden dzień, nie rozumiem doprawdy — uśmiechnęła się.

— O tak — poprostu: Pojedziemy sobie na wycieczkę za miasto, za mury, na słońce, na światło na pachnący wiatr! Rano przyjadę po paniąautem, a wieczorem panią odwiozę. Czy dobrze?

— Dobrze.

V.

GODZINA BLASKU.

Powierzchnia stawu rozciągała się lśniąca, leciuchno tylko zmarszczona, odbijając snopy promieni słonecznych, które łamały się na wodzie w tysiące tęczowych iskier i w niezliczonych kółkach, zygzakach i gwiazdach drgały na fali. Było niezwykle cicho, tylko od brzegów dolatywał szum trzcin i oczeretów, w które wiatr poranny potrącał, jak w struny. Przy brzegu kwitły żółte i fijoletowe irysy, a ku środkowi stawu, ku cicho sunącej łódce wybiegały długie, wiotkie łodygi lilji wodnych, podając na liściach, jak na ofiarnie wyciągniętych dłoniach białe, pełne kryształowej rosy, czary rozkwitłych kwiatów. W tej ciszy, w blasku słońca, które jedno stało na niebie ogromne i złote, a drugie zdawało się tryskać fontannami światła z wody, Jerzy złożył wiosła i począł mówić:

— Nie gniewa się pani na mnie, żem ją tutaj przywiózł — nieprawdaż? Jasno tu jest i bardzo cicho i nie ma między nami niczego, coby nam rozmowę przerwać i zmieszać mogło, a ja mam pani dużo do powiedzenia, panno Reno, tyle mi się tego od wczoraj uzbierało... Widzi pani... byłbym jeszcze milczał czas jakiś i tylko patrzył na panią i kochał panią cicho. — — — Ale wczoraj... Wczoraj nagle zdałem sobie sprawę, że ja może popełniam szaleństwo, milcząc; — wczoraj, kiedy panią widziałem w tańcu z tym Moskalem, kiedy słuchałem tego, co i jak o pani mówił Algersheim i Żelski. Panno Reno, niech się pani na mnie nie gniewa, ale to było okropne, wszystko razem okropne, przynajmniej dla mnie — — — Zdałem sobie sprawę z tego, że tak dalej iść nie może, nie powinno, że ja muszę pomówić z panią szczerze i uczciwie, muszę się przedewszystkiem spytać, kim pani właściwie jest, czem pani chce być? — — —

Rena podniosła się zwolna i opartszy się ramieniem o burt łodzi poczęła mówić:

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

L. cz. T 580/20/4. Edykt. Teodor Litwin, syn Semka, urodzony 22. lutego 1874. r. i zamieszkały w Łapajówce pow. Kamionka strumiłowa, powołany w roku 1914. r. do wojska austrjackiego, brał czynny udział w wojnie ówczesnej i dostał się do niewoli włoskiej, gdzie na wiosnę 1919. r. jako chory na malarję, wedle opowiadania towarzyszy jeńców zmarł. Od tej pory brak o nim jakiejkolwiek wieści. Gdy zatem prawdopodobne, że nieobecny zmarł, wdraża się na prośbę Fewroni Litwin postępowanie, na uznanie Teodora Litwina za zmarłego a małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Waniowi, adw. w Złoczowie, wiadomości o zaginionym. Gdyby Teodor Litwin jeszcze żył ma zawiadomić o tem. Na ponowną prośbę, po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej" Sąd rozstrzygnie ostatecznie powyższą prośbę.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 31. marca 1921. 1598

T. 725/21/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Chaim Leib 2 imion Ramraz, syn Mosesa Sandbanka i Sary Ramraz, urodzony 9. kwietnia 1839. r. w Piskorowicach, kupiec, ostatnio we Lwowie zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 2/41 p. obr. kr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zaginął w r. 1918. na froncie albańskim. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Sosie Ramraz wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi. Po dniu 30. czerwca 1922. r. jednak nie prędzej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 6. grudnia 1921. 1303

T. 133/21/7. Edykt. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Kawa, urodzony 12. września 1886. r. w Kozinie powiat Skałat, powołany w czasie ogólnej mobilizacji sił zbrojnych byłej Mon. austro-węgierskiej do czynnej służby wojskowej przy 15. p. obr. kraj. opuścił w sierpniu 1914. r. swoje miejsce zamieszkania, z wojny do domu nie powrócił ani też nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza zeznanie żony Pauliny Kawy, oraz poświadczenie Zwierzchności gminnej w Kozinie z 22. kwietnia 1921. r. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowego domniemania śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Pauliny Kawa postępowanie, celem uznania za zmarłego a małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Elmerowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomość o powyżej wymienionym. Pawła Kawę, o ileby żył, wzywa się, aby przed wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31. grudnia 1922. r. rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 12. grudnia 1921. 1352

T. 127/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Rachela Lea 2 im. Ascel, urodzona i zamieszkała w Grzymałowie, powiat Skałat, rytualna żona Józefa Ascla, miała umrzeć w sierpniu 1917. r. w czasie inwazji rosyjskiej. Stwierdzono zaprzysiężonemi zeznaniami Józefa Ascla, Natana Katza, Benziona Rosenfelda i Arona Stockmana, Gdy dowód śmierci nie da się stwierdzić dokumentem publicznym, przeto na wniosek jej męża Józefa Ascla, wdraża się postępowanie, celem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Wydaje się ogólne wezwanie, aby w przeciągu trzech miesięcy od ogłoszenia tego wezwania, a najpóźniej do dnia 15. kwietnia 1922. r. uwiadomiono Sąd tutejszy o nieobecnej. Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 28. listopada 1921. 1353

T. 391/21/3. Edykt. Stanisław Wdowikowski, syn Andrzeja, urodzony 3. maja 1882. r. w Busku, powiat Złoczów, w czasie odwrotu bolszewików w sierpniu 1920. r. z Buska, został ciężko raniony w piersi i obie ręce potem został wywieziony do Brodów do szpitala a stąd w stanie beznadziejnym do Rosji i od tego czasu nie ma o nim żadnych wiadomości. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Katarzyny Wdowikowskiej wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Meszyńskiemu, adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej", rozstrzygnie ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1922. 1263

T. IV. 116/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą. Anna Chrzanowska córka Jana i Anny z Góralów, urodzona w Łowczowie dnia 4. sierpnia 1871 r., wydaliła się przed 30 laty do Rosji i nie dając odtąd o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. c., przeto wdraża się na prośbę Jana Chrzanowskiego postępowanie celem uznania za zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Bronisławowi Gałeckiemu adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionym. Annę Chrzanowską wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiła się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. marca 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów dnia 27. grudnia 1921. 1478 1—3

T. IV. 149/21/5. Wdrożenie postępowania, celem uznania za zmarłego. Klemens Lichoń, urodzony 19. listopada 1875. roku w Białej wyżnej i tam zamieszkały, syn Michała i Teresy z Dziedziców, jako żołnierz 25. p. p. b. armji austr. pod Monte Kuk został zabity trafiony kulą w głowę. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Magdaleny Lichoń, postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Nowakowi w Nowym Sączu, wiadomości o powyż wymienionym, a jego samego o ile pozostaje przy życiu, wzywa się, aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. lipca 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, 6. grudnia 1921. 1285

T. 30/21/13. Wdrożenie postępowania celem uznania małżeństwa za rozwiązane. Rus. uchwałą z dnia 11 października 1921. r. l. p. 8. uznano Mikołaja Hubisza, syna Jana urodzonego 4. grudnia 1886. r. w Sokolnikach, rolnika, ostatnio zamieszkałego w Sokolnikach, za zmarłego, gdyż wedle przeprowadzonych dochodzeń zaginął on jako żołnierz 5. p. ul. austr. dnia 25. października 1918. r. na froncie austr. Obecnie na ponowny wniosek Katarzyny Hubisz, wdraża się postępowanie, celem uznania związku małżeńskiego, zawartego na dniu 13. lutego 1912. r. między wymienionym a Katarzyną Bojczuk za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Franciszkowi Dziubczyńskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małż. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. sierpnia 1922. r., względnie po upływie 6. miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 7. stycznia 1922. 1365

T. 211/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Efroim Gałęzie, zamieszkały w Grzymałowie, lat 97. miał wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Naftalego Weitzmanna, Mendla Hussa oraz zeznania Pejsacha Gałęzie, umrzeć w Grzymałowie, w lecie 1915. r. Gdy zgon Efroima Gałęzie nie da się stwierdzić dokumentem publicznym, przeto na wniosek Pejsacha Gałęzie'go wdraża się niniejsze postępowanie. Wydaje się ogólne wezwanie, aby w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania a najdalej do dnia 30. kwietnia 1922. r. uwiadomiono Sąd o nieobecnym. Po upływie tego czasokresu i po podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 20. grudnia 1921. 1475

T. 607/21/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Hryhor Ilczuk, syn Fedora, urodzony 4. grudnia 1856. r. zamieszkały w Jabłonicy Sp. Delatyn, został w jesieni 1914. r. przez wojska austrjacko-węgierskie internowany, zachorował i oddany został do szpitala w Ławocznej, gdzie jak wykazały dochodzenia zmarł w październiku 1914. r. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że wyż wymieniony poniósł śmierć, przeto na prośbę Oleny Ilczuk w Jabłonicy wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Dra Nawrockiego w Delatynie, aż do dnia 30. maja 1922, r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 5. listopada 1921. 1069

T. 367/21/3. Grzegorz Słupka, syn Bazylyja i Anny ze Stebnika, lat około 40 liczący, jako żołnierz był na froncie włoskim i od 1918. r. nie daje wiadomości. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Słupka postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci i rozwiązania węzła małżeńskiego, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej" Sądowi albo Drowi Palchowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, dnia 10. stycznia 1922. 1316

T. 233/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Semen Bodrug Iwana, urodzony w Berezowie wyżnym pow. Peczeniżyn, 29. czerwca 1853 wyemigrował, przed 35 laty z gminy Tekuczy w niewiadome miejsce i od tego czasu niema o nim wiadomości jak również miejsce jego pobytu jest w gminie nie wiadome. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z 31/3 1918 Dzpp. Nr. 128 wdraża się na wniosek Marji Kiceluk postępowanie celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo kuratorowi p. adw. Dr. Sitnickiemu w Jabłonowie. Semena Bodruga Iwana wzywa się o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1/XI. 1922 jednakowoż nie wcześniej jak w rok od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Kołomyja, dnia 1. września 1921. 1212

T. 277/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Iwanczuk Dmytra, urodzony 16/9 1876 w Rudnikach pow. Śniatyn ożeniony 14. lutego 1901 z Eudokią pierwszego ślubu Kostyniuk odszedł w sierpniu 1914 z 24 p. p. na wojnę, a wedle zeznań Michała Fa... i Oleksy M...rczuka, zawiadomiło w roku 1916 starostwo w Śniatynie urząd gminny w Rudnikach, że Michał Iwanczuk Dmytra zmarł na Węgrzech w szpitalu wojskowym. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z 31/3 1918 Dz. p. p. Nr. 128 wdraża się na wniosek Eudokji Iwanczuk postępowanie celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo kuratorowi p. adw. Dr. Gelbartowi w Kołomyji. Michała Iwańczuka Dmytra wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1/III. 1922 jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Kołomyja, dnia 25. sierpnia 1921. 1220

T. 92/20. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Semen Kosowicz Iwana, urodzony 12. sierpnia 1883 w Zabłotowie, ożeniony 7. marca 1907 z Wasiutą z Draganów odszedł na wiosnę 1915 z 36 p. obrony krajowej na wojnę. Ostatni raz pisał do żony w jesieni 1915 z frontu włoskiego poczem wszelki słuch o nim zaginął. W roku 1916 zawiadomiło Tow. Czerw. Krzyża żonę zaginionego że jej mąż Semen Kosowicz w roku 1915 poległ na polu bitwy. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z 31/3 1918 Dzpp. Nr. 128 wdraża się na wniosek Wasiuty Kosowicz postępowanie celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo kuratorowi p. adw. Dr. Karpiowi w Zabłotowie. Semena Kosowicza Iwana wzywa się o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Kołomyja, dnia 29. czerwca 1920. 1195

T. 128/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja Zielińska rolniczka w Rumnie wniosła o uznanie męża Grzegorza Zielińskiego za zmarłego a zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wedle zeznań świadków Michała Patera i Jana Gerusa tudzież wnioskodawczyni został Grzegorz Zieliński jako żołnierz 34 p. obrony kraj. powołany do wojska w roku 1914 w czasie ogólnej mobilizacji świadek Jan Gerus zeznał że widział Grzegorza Zielińskiego ciężko rannego w szpitalu w Sieniawie dnia 7 września 1914. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Grzegorza Zielińskiego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Janowi Kossowi adw. w Komarnie którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 maja 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 19 września 1921. 1011

T. 170/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna Bieżyńska z Andrjanowa wniosła o uznanie męża Jana Bieżyńskiego za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i świadka Piotra Wandycza wynika, że Jan Bieżyński jako żołnierz 18 pp. obrony kraj. b. armji austr. brał udział w jesieni 1915 w bitwach na froncie rosyjskim. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, zachodzi przeto domniemanie iż w jednej z bitew padł. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Jana Bieżyńskiego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Drowi Franciszkowi Radlewskiemu adw. w Komarnie wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lipca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 27 października 1921. 1013

T. 127/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Komarnicka Jaczyszyc z Komarnik wniosła o uznanie jej męża Antoniego Komarnickiego Jaczyszyca za zmarłego i małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni i świadka Bazylego Komarnickiego wynika, że Antoni Komarnicki Jaczyszyc jako żołnierz b. armji austr. dostał się do niewoli rosyjskiej gdzie w Troicku koło Taszkentu w marcu lub kwietniu 1916 zachorował na tyfus i umarł. Na podstawie ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Antoniego Komarnickiego Jaczyszyca i rozwiązanie małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu drowi Fleischmannowi w Boryni wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 kwietnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 25 lipca 1921. 1019

T. 376/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Helena Staryszak w Malpic wniosła o uznanie męża Władysława Staryszaka syna Stanisława za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i świadka

Stanisława Fedyka i Piatra Sztaryło wynika, że Władysław Staryszak jako żołnierz 10 pp. h. armji austr. brał udział w bitwach na froncie rosyjskim w lecie 1916. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, zachodzi przeto domniemanie że poległ. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Władysława Staryszaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu drowi Franciszkowi Rodlewskiemu adw. w Komarnie wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. czerwca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 29 października 1921. 1014

T. 236/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja Bilińska Miskowicz z Biliny wielkiej wniosła o uznanie męża Mikołaja Bilińskiego za zmarłego i o rozwiązanie zawartego z nim małżeństwa. Z zeznań wnioskodawczyni, Teodora Nowosielskiego, poświadczenia Urzędu gminnego w Bilinie wielkiej z 1 czerwca 1921 wynika, że Mikołaj Biliński w sierpniu 1914 w czasie ogólnej mobilizacji powołany został do wojska i służył przy 33 pułku obrony krajowej. Pułk ten brał udział w bitwie pod Krakowem z końcem listopada 1914 w której był rannym i odprowadzony z placu boju przez innych żołnierzy i od tego czasu zginął ślad za nim. Zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja Bilińskiego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Józefowi Dobrzańskiemu adw. w Samborze, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 czerwca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 12 listopada 1921. 1027

T. 122/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Kramar z Truskawca wniosła o uznanie jej męża Leona Kramara za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i świadka Michała Andruszka tudzież z kartki austr. Czerwonego Krzyża wynika, że Leon Kramer w czerwcu 1916 roku w czasie odwrotu wojsk austr. z pod Okna, jako żołnierz 54 pp. zaginął i dotychczas nie ma o nim żadnej wiadomości, prawdopodobnie więc nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Leona Kramara. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi tut. lub kuratorowi Panu dr. Iwanowi Kobyleckiemu adw. w Drohobyczu wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 kwietnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 15 lipca 1921. 1166

T. 421/21/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Julja Kulczycka z Ilnickich w Przemyślu wniosła o uznanie męża Leopolda Karola Kulczyckiego za zmarłego i zawartego z nim w dniu 20 października 1912. w gr. kat. cerkwi w Dobrohostowie małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni i poświadczenia Magistratu miasta Sambora z 4 listopada 1921 wynika, że Leopold Karol Kulczycki został w sierpniu 1914 powołany do 33 pułku obrony krajowej w Stryju, następnie wyruszył na front rosyjski od września 1914 nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Leopolda Karola Kulczyckiego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Hałuszczyńskiemu którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 7 grudnia 1921. 986

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. II. 546/21. Przeciw Iwanowi Smereka ze Złoczówki, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesiony został do sądu powiatowego w Kozowej przez Genkę Makolin ze Złoczówki pozew o uznanie własności gruntu zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 16. marca 1922 godz. 9 przedpoł. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dra Gobla w Kozowej kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w powyższej sprawie na ego koszt niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Oddział II.

Kozowa dnia 3. stycznia 1922. 1497

Prez. 478/18 L/22. Pan Prezes Sądu apelacyjnego zamianował dla nadzwyczajnej kadencji Trybunału Sądu Przysięgłych przy Sądzie okręgowym w Sanoku dnia 27. marca 1922 o godz. 9 rano rozpocząć się mającej Prezesa tegoż Sądu Józefa Jaworskiego przewodniczącym a zastępcami przewodniczącego wiceprezesa Sądu Dra Bolesława Gawińskiego tudzież sędziów Sądu okręgowego Joachima Tomaszewskiego, Ksawerego Brzozowskiego, Jana Hroboniego, Augusta Bezuche, Bronisława Świderskiego, Dawida Terkla i Jana Misiewicza.

Prezes Sądu okręgowego

Sanok, dnia 11. lutego 1922. 1533

Cg. IX. a 229/22. Edykt. Przeciw Maksowi Körnerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu Okr. Cyw. we Lwowie przez Abrahama Meiselesa pozew o zapłatę 60.000 Mp. zpn. Na podstawi pozwu wniesionego przez Abrahama Meiselesa została wyznaczona audjencja na dzień 13. marca 1922 godz. 10.30 przedpołudniem w tut. Sądzie przy ul. Sądowej 7. I. p. biuro Nr. 49. Celem strzeżenia praw Maksa Körnera ustanawia się Pana adw. dra Lucjana Mildwurma we Lwowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Maksa Körnera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy cywilny Oddział IX a.

Lwów, dnia 6. lutego 1922. 1506

C. IV. 753/21 Edykt! Przeciw Józefowi Pałce, Helenie Pałka, Tadeuszowi Pałce, Annie Pałka w Ameryce, małoletnim Janowi Pałce, Marjannie Pałka w Czudcu i nieobjętej masie spadkowej po śp. Antoninie Pałka — wniesionym został do tutejszego Sądu przez Katarzynę Pałka wdowę po Józefie w Czudcu pozew o wpis prawa własności co do realności lwh. 309 gm. Czudec. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję na dzień 6. kwietnia 1922. Celem strzeżenia praw niewiadomych z pobytu Józefa Pałki, Heleny Pałka, Tadeusza Pałki, Anny Pałka, małoletnich Jana Pałki, Marji Pałka i nieobjętej masy spadkowej po śp. Antoninie Pałka ustanawia się kuratorem adw. dra Fuchsa w Strzyżowie. Tenże kurator zastępować będzie wyż wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy. Oddział IV.

Strzyżów, dnia 15. grudnia 1921. 1380

OGŁOSZENIE.

1) Dr. Salo Landau, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 3. grudnia 1921 przeniesienie siedziby swej kancelarji do Lwowa.

2) Dr. Józef Adolf Wegner, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 25. stycznia 1922 przeniesienie siedziby swej kancelarji do Delatyna.

3) Dr. Jan Kotula, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 8. lutego 1922 przeniesienie siedziby swej kancelarji do Przemyśla.

4) Dr. Hersch Izrael Bardfeld wpisany został dnia 7. grudnia 1921 na listę adwokatów tutejszej Izby z siedzibą w Mościskch.

5) Dr. Zygmunt Deiches wpisany został dnia 24. grudnia 1921 na listę adwokatów tut. Izby z siedzibą w Jarosławiu.

6) Dr. Ferdynand Brandstätter wpisany został dnia 30. grudnia 1921 na listę adwokatów tutejszej Izby z siedzibą w Przemyślu.

7) Dr. Emil Wagner wpisany został dnia 8. lutego 1922 na listę adwokatów tutejszej Izby w siedzibą w Baligrodzie.

Z wydziału Izby Adwokatów.

W Przemyślu, dnia 10. lutego 1922.

Członek Wydziału: Dr. Bażowski mp. — Prezydent Izby Dr. Rosenbach mp.

1399

L. U. 469/16. 20. Edykt. W myśl §. 376 pk. wzywa się nieznanego właściciela 4 łyżek srebrnych i noża oznaczonych herbem Slizieniów, odebranych skazanej cygance Białoniowej, by w przeciągu 1 roku od ogłoszenia tego edyktu zgłosił się w Sądzie i wykazał swe prawa, gdyż inaczej przedmioty te przekaże się na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd powiatowy Oddział III.

Niepołomice, dnia 22. października 1921. 1403

Prez. 410/18 P/22. Obwieszczenie. Dla I. nadzwyczajnej kadencji Sądów przysięgłych, których posiedzenia w Sądzie okręgowym karnym we Lwowie rozpoczną się dnia 20. lutego o godzinie 9 przed południem ustanowieni zostali przewodniczący i zastępcy jak w poprzedniej kadencji, a dodatkowo zastępcami Sędziowie Sądu okręgowego Aleksander Gryglewski i Mikołaj Bogucki.

Prezes Sądu okręgowego karnego.

Lwów dnia 11. lutego 1922. 1426

V. XXII. 1/22 I. Edykt. Przeciw Maksowi Körnerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego Sek. I. we Lwowie przez firmę Stefan Makray i Spółka we Lwowie wniosek o wydanie tymczasowego zarządzenia dla kwoty 241075 Mp. Na podstawie tego wniosku wydano uchwałę dnia 10. lutego 1922. Celem strzeżenia praw Maksa Körnera ustanawia się Pana adw. dra Lucjana Mildwurma we Lwowie kuratorem. Tenże kurtor zastępywać będzie Maksa Körnera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Sek. I. Oddział XXII.

Lwów, dnia 13. lutego 1922. 1442

KURATELE.

L. czyn. P. II. 23/12. b. Edykt. Jana Grabasa z Czystyłowa uznano umysłowo chorym. Kuratorem dla niego ustanowiono Wasyla Grabasa z Czystyłowa.

Sąd powiatowy Oddział IX.

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1922. 1437 1—3

P. VII. 89/21/7. Józefa Sense, lat 44, rel. rzym. kat. we Lwowie, obecnie w Zakładzie kulparkowskim przebywającego, pozbawia się własnowolności całkowicie z powodu choroby umysłowej. Kuratorem Józefa Sense ustanawia się żonę jego Walerię Sense we Lwowie domy kolejowe.

Sąd powiatowy S. I. Oddział VII.

Lwów dnia 30 sierpnia 1921. 1339

L. 6/21/4. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Jan Małysa lat 38 gospodarz zamieszkały w Białej Nd 6 został całkowicie pozbawiony własnowolności z powodu głupkowatości. Kuratorem ustanowiono Józefa Pacygę z Białej Nd 1.

Sąd powiatowy. Oddział I.

Maków dnia 10. sierpnia 1921. 1419

L. 12/21. Sąd powiatowy w Kutach pozbawia Eljasza Krumholza vel Graua syna Pesi Grau urodzonego i zamieszkałego w Kutach własnowolności częściowo z powodu marnotrawstwa. Doradcą dla niego ustanawia się Sindla Fischera, handlarza w Kutach zamieszkałego.

Sąd powiatowy. Oddział V.

Kuty dnia 20. września 1921. 1423

L. 15/21. Sąd powiatowy w Kutach pozbawia Odokiję z Hliboczuków Błyźniuk żonę Oleksy, gospodynię zamieszkałą w Kutach starych własnowolności z powodu choroby umysłowej całkowicie. Kuratorem dla niej ustanawia się jej męża Oleksę Błyźniuka syna Stefana gospodarza zamieszkałego w Kutach starych.

Sąd powiatowy. Oddział V.

Kuty dnia 20. września 1921. 1424

KONKURSY.

L. 82/22. Celem obsadzenia posady notarjusza w Kozowie opróżnionej wskutek śmierci śp. Włodzimierza Liebmana, ewentualnie w innej miejscowości w okręgu Apelacji lwowskiej, wskutek przeniesienia opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs z tem, że kompetenci mają wnieść należycie udokumentowane podanie do właściwej Izby najdalej do 15. marca 1922.

Izba notarjalna.

Prezes.

Lwów dnia 11. lutego 1922. 1407 1—3

L. 178/2.

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Sokalu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę inżyniera drogowego z terminem wnoszenia udokumentowanych podań do 15 marca br.

Do posady tej przywiązane są pobory VIII klasy urzędników rządowych, wraz z dodatkami.

Przy wyjazdach służbowych płaci wydział powiatowy dyety wraz z dodatkami, unormowane dla urzędników rządowych VII klas płac i rzeczywiste koszta podróży.

Po roku zadowalającej służby następuje stabilizacja i posunięcie do wyższej klasy płacy.

Od kandydatów na tę posadę wymaga się:

1) nieprzekroczonego 40 roku życia.

2) przynależność do Państwa Polskiego,

3) dowodu ukończenia politechniki na wydziale inżynierji z 2 egzaminami państwowymi.

Kandydac z praktyką drogową mają pierwszeństwo.

Sokal, dnia 14 lutego 1922.

Komisarz rządowy

1599 1—3 w z. Dr. Władysław Wejda

LW. 36.886/21. V. Ogłoszenie konkursu. Tymczasowy Wydział Samorządowy ogłasza konkurs na stypendja z następujących fundacji: 1) Stanisława hr. Badeniego. 2) Ezechiela Berzewiczego. 3) Karola Bielawskiego. 4) Tomasza Bieniawskiego. 5) Leona Bożnańskiego. 6) Hipolita Czaykowskiego, 7) Antoniego Dydyńskiego, 8) Teofili z Bilińskich Englowej, 9) Michała Gątkiewicza, 10) Samuela Głowińskiego, 11) Augusta Goławskiego, 12) Józefa Grossa de Rosenburg. 13) Józefa Grygierca, 14) Jarosławska, księżnej Anny ze Sternberków Ostrogskiej, 15) Sabiny z Pawlikowskich Korzelińskiej, 16) Krakowska zakordonowa, 17) Leona Jana Kantego dw. im. Kuczyńskiego, 18) Zygmunta i Marji Wiktorji dw. im. ze Świderskich małż. Laskowskich. 19) Antoniego Lukszandla, 20) Walerjana Łachocińskiego, 21) Feliksa Antoniego hr. Losia, 22) Ignacego Marynowskiego, 23) Marka Matczyńskiego, 24) Gminy miasta Mikołajowa, 25) Księdza Ireneusza Mokrzyckiego i tegoż matki Marji Mokrzyckiej. 26) Ludwiki Niezabitowskiej, 27) Ludwiki z hr. Borkowskich Niezabitowskiej, 28) Fundacja Ożańska Marcelego Wincentego Leopolda Terleckiego, 29) Teodora Stanisława Paprockiego, 30) Franciszka Parzelskiego, 31) Bolesława Paszyca, 32) Antoniego Popkiewicza, 33) Mikołaja Potockiego, 34) Dr. Tytusa Przesmyckiego. 35) Ks. Biskupa Józefa Alojzego Pukalskiego. 36) Leopolda Rolanda dla uczniów szkół średnich. 37) Mieczysława Romanowskiego, 38) Wincentego Rucińskiego. 39) Rafała Russyana, 40) Ks. Walentego Ryżnerskiego. 41) Jana Alojzego Lubicz Seferowicza. 42) Rozalii i Karola Słapów.. 43) Józefa Soleskiego, 44) Antoniego Józefa Spadwińskiego, 45) Franciszka Stacliewicza. 46) Szczepana Mogiły Stankiewicza, 47) Magdaleny i Bonifacego Stillerów, 48) Stanisława Strzałkowskiego. 49) Stupnickich i Jankowskich. 50) Jana Bazylewicza Towarnickiego. 51) Józefa Trybulca, 52) Juljana Nieczui Wierzbickiego. 53) Franciszka Korwina Zawadzkiego. 54) Andrzeja Załchockiego. 55) Jana Żurakowskiego. Szczególne warunki otrzymania stypendjów z poszczególnych fundacji podane są w ogłoszeniach konkursu, rozesłanych do Rektoratów szkół wyższych i Dyrekcji szkół średnich, nadto przeglądnąć je można we Lwowie na tablicy ogłoszeń Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

Podania wnosić należy do dnia 10. marca br.

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy:

Pazdro wr.

Lwów dnia 1. lutego 1922. 1396

KONKURS.

Przy Magistracie miasta Bydgoszczy wakuje porada geometry zaprzysiężonego, władającego językiem polskim w słowie i piśmie, obeznanego kompletnie z pracami mierniczemi. Wynagrodzenie miesięczne 55.000 Mkp. (zależnie od stosunków rodzinnych, mnożnik klasy II-giej). Reflektanci zechcą nadesłać podania do Magistratu miasta Bydgoszczy do dnia 15.

marca br. przy dołączeniu życiorysu i odpisów miarodajnych świadectw.

Równocześnie uprasza się o donlesienie, kiedy objęcie danego stanowiska mogłoby nastąpić, przyczem nadmienia się, że przyjęcie osób znajdujących się na służbie państwowej lub komunalnej może nastąpić li tylko za zgodą odnośnej władzy.

Koszta przeniesienia wedle umowy.

Magistrat.

Bydgoszcz dnia 8 lutego 1922. 1490 1—3

SPADKI.

A. V. 511/21. Wezwanie nieznanych dziedziców. Marko Kusznieruk zwrotniczy na stacji Lwów—Podzamcze zmarł 15-go sierpnia 1921 ab intestato. Czy prócz pozostałej wdowy Katarzyny ur. Kościuk pozostali inni spadkobiercy Sądowi nie wiadomo. Kuratorem spadku ustanowiono Stefana Kościuka z Zamarstynowa. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien donieść o tem tut. Sądowi w ciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu Sąd wyda spadek żonie zmarłego.

Sąd powiatowy S. II. we Lwowie.

Lwów dnia 11 stycznia 1922. 1455 1—3

A. 135/20/3. Edykt. Dnia 9. sierpnia 1919 w Rypnem zmarł Tymko Czuczma. Ostatniego rozporządzenia nie znaleziono. Ponieważ Sąd nie zna wogóle dziedziców, przeto wzywa wszystkich, którzy po spadku roszczenia podnoszą, aby do roku od dnia niżej podanego prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili, inaczej spadek, którego adw. Dra Szymona Safiera w Rożniatowie kuratorem ustanowiono przyznany zostanie tym osobom, które wykażą swe prawa, w przeciwnym razie spadek przypadnie Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Rożniatów dnia 10 lutego 1922. 1451

A. XI. 100/20/9. Edykt z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców. Sąd powiatowy w Przemyślu ogłasza, że w dniu 28 grudnia 1919 w Łuczycach zmarł Mojżesz Schächter bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Dr T. Morgenstern w Przemyślu kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

Sąd powiatowy, Oddział XI.

Przemyśl dnia 26. stycznia 1922. 1484

A. VII. 337/21/3. Sprawa spadkowa po śp. Marji Wiktorji 2 im. Sienkiewicz. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie podaje do wiadomości, że dnia 11. lipca 1921 zmarła we Lwowie bezpotomnie śp. Marja Wiktorja 2 im. z Olejników Sienkiewicz z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenie pisemnego bez daty. Sądowi nie wiadomo czy pozostali ustawowi dziedzice, ustanawia zatem adw. Dra Tadeusza Janiszewskiego we Lwowie kuratorem spadku. Zarząd spadku porucza się powołanemu do spadku z rozporządzenia ostatniej woli p. Tadeuszowi Sienkiewiczowi. Kto zamierza zgłosić swe roszczenie do spadku, winien donieść o tem sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku, w przeciwnym bowiem razie, spadek zostanie przeprowadzony z dziedzicami względnie legatarjuszami zgłaszającymi się na podstawie rozporządzenia ostatniej woli pisemnego bez daty.

Sąd powiatowy S. I Oddział VII.

Lwów dnia 2 listopada 1921. 1180

A. VII. 364/19/9. Wezwanie nieznanych dziedziców. Marja Stocka, dozorczyni domu we Lwowie, lat 55, zmarła dnia 19. czerwca 1919 r. w szpitalu powszechnym we Lwowie nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi niewiadomo, czy pozostali dziedzice. Ustanawia zatem zarządczynią spadku panią Annę Koziol. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu będzie spadek wydany tym osobom, które wykażą swe prawa; o ileby zaś praw nie wykazano, spadek przypadnie skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy S. I. Oddział VII.

Lwów dnia 26. października 1921. 1181

A. III. 180/20/5. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym. Dnia 10. grudnia 1919 w Narajowie zmarł Danyło Harasymec, a 3. września 1917 Leib Münzer nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Marji Marnas. Tekli Choma nie jest znanem, a dziedzice po Leibie Münzer też nieznani, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym Sądzie, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Anną Harasymec, ustanowionym dla nieobecnych, a z kuratorem Dr. Reichem dla nieznanych dziedziców.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany dnia 13. listopada 1921. 1335

AMORTYZACJE.

T. V. 251/20/4. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Dra Ludwika Midowicza, kuratora niewiadomej z miejsca pobytu Katarzyny z Pustelniaków Bednarzowej wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa Pożyczkowego i oszczędności w Głogowie Nr. 1046/462/IV. na kwotę 907 Kor. 47 hal. opiewającej. Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów dnia 10. listopada 1921. 955

T. V. 274/21/3. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Heleny Koppel wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego, rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego poświadczenia kolejowego Nr. 9299, opiewającego na kwotę zaliczkową 24.897 Mkp. pozostającego w związku z przesyłką jednej skrzyni papieru pod adresem Banku krajowego w Przemyślu na rzecz firmy S. Apfel wedle listu przewozowego Nr. 737. Posiadacza powyższego zaświadczenia kolejowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów dnia 26. listopada 1921. 956

Nc. III. 45/19/1. Na wniosek Schabsego Bromberga z Żurawna zarządza się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do dowodu prawa poboru Nr. 260.608 losu tureckiego premiowego wartości nominalnej 400 Fr. z 1870 Nr. 1,421.211 wystawionego przez uprzyw. Bank i kantor wymiany akc. tow. „Mercur“ we Wiedniu z daty Wiedeń 11. października 1911 na imię Schabsego Bromberga opiewającego i wzywa się każdego posiadacza tego dowodu, by do 45 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu dochodził swych praw z tego dowodu, gdyż inaczej dowód ten za umorzony uznany zostanie.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Żurawno dnia 10. stycznia 1922. 1118

T. 436/21/3. Amortyzacja. Na wniosek Schaji Arnolda w Stanisławowie ul. Trynitarska l. 7 wdrażą się postępowanie celem amortyzacji następującego wnioskodawcy rzekomo zaginionego kwitu zastawniczego Nr. 84/310 Powszechnego Banku Depozytowego filji we Lwowie na los turecki Nr. 1,971.165. Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi, prawami, do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym razie kwit za nieistniejący zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stanisławów dnia 4. stycznia 1921. 1085

FIRMY.

Firm. 1526. Rg. B. I. 249. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 9. grudnia 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Polsko Bałtyckie Towarzystwo handlowe i transportowe, spółka akcyj. oddział we Lwowie. Zmiany uchwałą zarządu spółki z 12. października 1921 udzielono prokurę samodzielną Teodorowi Rudkowskiemu wspólną z tymże prokurą Bolesławowi Herbertowi obydwu we Lwowie. Zarząd spółki, główny tworzą członkowie wymienieni w tus. uchwale z daty. Lwów, 3. czerwca 1921. firm. 606. Rg. B. I. 249, a nadto opuszczeni tamże przez pomyłkę Wacław Minkiewicz i Jan Raune w Warszawie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 4. grudnia 1921. 1291

Firm. 1580 i 1607. stow. II. 263. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 15. grudnia 1921. Siedziba firmy Lwów—Winniki ad Żółkiew. Brzmienie firmy Spółka oszczędności i pożyczek w Winnikach ad Żółkiew stow. zareistr. z niegran. poręką Zmiany: Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu odbytem dnia 6. listopada 1921 w miejsce ustępującego zarządcą wybrano członkami zarządu, Kazimierza Pędrackiego, przełożonym ponownie Jana Sikorskiego, zast. przełożonego nadto Antoniego Kamera ze Żółkwi ponownie Jana Szeremetę i Piotra Malkiewicza.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, 25. listopada 1921. 1292

Firm. 1491. stow. I. 169. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. listopada 1921. Siedziba firmy Sokal. Brzmienie firmy Spółka handlowo-rolnicza w Sokalu stow. zarejst. z ogran. poręką Zmiany Prokurę udzielono Karolowi Pohlerowi urzędnikowi tej spółki.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 18. listopada 1921. 1295

Firm. 1550 Rg. C. IV. 238. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano 23. listopada 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Tytan tornowelna promysłowa spółka z obm. porukoju u Lwowi. Zmiany Prokurę udzielono Teodorowi Diakowiczowi i dr. Michajłowi Kaczmarskiemu.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 18. listopada 1922. 129[illegible]

Firm. 1604. Rg. A. IV. 4. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 6. grudnia 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Rozkwit Skład towarów tekstylnych Gil i Kusznir we Lwowie. Spólnicy jawni Berko Gil i Jakób Kusznir we Lwowie. Rodzaj przedsiębiorstwa handel towarami tekstylnymi. Stosunki prawne spółki Jawna spółka handlowa od 1. października 1921. Do zastępstwa spółki uprawnieni są obaj spólnicy jawni oddzielnie. Firma podpisuje w ten sposób, że pod wyciśniętym pieczęcią lub wypisanem brzmieniem firmy umieści swój podpis jeden z jawnych spólników.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy Oddz. IV.

Lwów, 25. listopada 1921. 130[illegible]

Lcz. Firm: 192/21. Stow. I 607. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Podhorce koło Złoczowa. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Podhorcach koło Złoczowa, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. 1. Członkowie dyrekcji wystąpili: ks. Jan Buk przełożony zarządu, Leon P[illegible]wowar zastępca i Jan Szlachetko członek zarządu. [illegible] Członkowie dyrekcji wybrani: ks. Władysław Ma[illegible]sterski w Podhorcach przełożonym zarządu, Anton[illegible] Grabowski z Huciska oleskiego zastępca przełożonego i Stanisław Waga z Majdanu Pieniackiego członkiem.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział II.

Złoczów, dnia 11. stycznia 1922. 13[illegible]

Firm. 691, 986/21 Rg. C. V. 192. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia: 29. października 1921. Siedziby Firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka wytwórczo-handlowe „Odra“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju artykułów pierwszej potrzeby i aprowizacyjnych. 2) utrzymywanie składów towarami wszelkiego rodzaju, celem dostarczenia ich odbiorcom, 3) sprowadzenie wszelkiego rodzaju towarów spożywczych, odzieżowych i innych artykułów gospodarstwa domowego dla konsumów, stowarzyszeń i uczestniczenie w spółkach tego samego rodzaju w charakterze spólnika lub udziałowca, 4) wykonywanie wszelkiego rodzaju czynności handlowych na własny i na cudzy rachunek w zakresie kupna i sprzedaży artykułów spożywczych. Kapitał zakładowy Spółki wynosi: 800.000 Mkp. w całości wpłacony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z daty Lwów 18. kwietnia 1921, zdziałanym we formie aktu notarjalnego do Lrep. 862 i uchwale Walnego Zgromadzenia z dnia 14. kwietnia 1921. Zarząd Spółki: Zawiadostwo Spółki może się składać z dwóch a najwięcej trzech zawiadowców. Ustanowieni zawiadowcami: 1) Jan Mieczysław Kotz, wicedyrektor rady opiekuńczej zamieszkały we Lwowie ul. Wyspiańskiego 24. 2) Panna Marja Demelówna, nauczycielka we Lwowie, ul. Kochanowskiego l. 4, którzy firmę tej spółki w ten sposób podpisywać będą, że pod brzmieniem firmy przez kogokolwiekbadź wisanem, lub też pieczęcią wyciśniętem lub wogóle w jakikolwiekbądź sposób nakreślonem, umieszcza kollektywnie swoje podpisy.

Sąd okręgowy, jako handlowy Odd. IV.

Lwów, dnia 25. października 1921. 13[illegible]

—oo—

Spółka akcyjna dla międzynarodowego transportu Schenker i Ska we Lwowie

zawiadamia niniejszem stosownie do § 4 i 18 statutu, iż na dzień 4. marca 1922 r. godz. 5-ta popołudniu zwołane zostaje we Lwowie ul. Jagiellońska l. 2 I. p.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

akcjonarjuszów z następującym porządkiem dziennym:

1) sprawa nabycia realności w Warszawie, ul. Marszałkowska l. 18, oznaczonej w księdze nieruchomości warszawskiej Nr. 5149 za cenę 10.000.000 Mkp. oraz powzięcie uchwały co do wydatków na cel powyższy,
2) sprawozdanie Rady Zawiadowczej o zarządzie i dotychczasowym stanie spraw Spółki,
3) wnioski i interpelacje.

1523 RADA ZAWIADOWCZA.

WALNE ZGROMADZENIE członków Spółki krawieckiej **„POSTĘP“** stow. zarej. z ogranicz. poręką we Lwowie, Kołłątaja 8, uchwaliło likwidację stowarzyszenia, wybierając likwidatorami Dr. Sz[illegible] Dręgiewicza i Eisiga Pasternak'a. Niewiadomi wierzyciele zechcą do dni 8-miu od daty niniejszego ogłoszenia zgłosić swoje pretensje do likwidatorów Spółki. Lwów, 16. lutego 1922. 160[illegible]

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.

Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.